

דיני ממונות בשלהה פרק ראשון סנהדרין טז.

עין משפט
ירב מציה

**קלב א ב מ"י פ"ד מלך
ע"ז הילכה ג:
קלג ג ד מ"י פ"ה מלך
סינדרין הילכה ה
כמג עכין לו:**

רְבִיעֵי חַוָּאֵל

ללהדר זkon מمرا ולבמר הודה מביא השקר דבר גמור הודה
הודה לא גמור: ולא את כהן גדול: מנהני מייל² אמר רב ארא בר אהבה
אמר קרא כל הדבר הנדרי יבאו אלך דבריו של גדול מיתובי דבר גדול
דבר קשה אתה אומר דבר קשה או אין אלא דבריו של גדול כיוהא אומר
את הדבר הקשה יבאוון אל משה הרי דבר קשה אמרו הוא דאמר כי
האי תנא דחניא דבר גדול דבריו של גדול אתה אומר דבריו של גדול או
איינו אלא דבר הקשה כשהיא אומר הדבר הקשה הרי דבר קשה אמרו
היא מה אין מקיים דבר גדול דבריו של גדול והאי תנא תרי קראי למה
לי חד לזואה בעלמא וחד לעשייה ואיך א"כ לכתחוב או גדול גדו או קשה
קשה Mai גדו ומאי קשה שמע מינה תרתי בעי רבי אלעוז שורו של בעלים
גדול בכמה למיתה בעלים דיריה מדמיין לייה שורו מלמא למיתה בעלים
עלמא מדמיין לייה אמר אבי מדקא מביעא לייה שורו מכלל דרומנו
פשיטה לה פשיטה מהו דתימא הוואיל וכותב כל הדבר הנדרי כל דבריו
של גדול קא משמעו: אין מוציאין כו': מנהני מייל³ אמר ר' אבוח דאמר
קראי ולפני אלעוז הכהן עמוד ה' הווא וה מלך וכל בני ישראל אתה זה
משוחה מלחהמה וכל העדה וה סנהדרי ודילמא לסנהדרי הוא דקאמר להו
רחמנא דליישילו באורים ותומים אלא כי הא דאמר רב אחא בר ביזנא אמר
רב שמעון חסידא⁴ בדור היה תלי למעלה ממפטחו של דוד כיוון שהגע
חצוץ לילה רוח צפונית מנשחת בו והוא מנגן מאלו מיד היה דוד עמד
ועוסק בחורה עד שעלה עמוד החשור כיוון שעלה עמוד החשור נכסו חכמי
ישראל אצלו אמרו לו אדרונו המלך עמד ישראל צרכין לפרנסה אמר להן
לכו והתפרנסו וה מוה אמר לו אין הקומי משבעת את הארי⁵ ואין הבור
מתמלא מחוליתו אמר להם לכט פשטוי ידיכם בגדור מיד יועצין באחיתופל
ונמלכין בסנהדרין ושואlein באורים ותומים אמר רב יוסף מאי קרא
אתה

הה). מרדע רוחות מנטקות כל יוס מולhim צצ'ק ורוח דרוםית צמחי סייס ומעלית צמחיים יאלכת מומיה לדrios ומדrios למינר ומעליב נספון ומילוי צבוקום (ך' ע.כ.) כל חומן מרדעניש פיש צ'ז ונלו נצ'ב לאס רוח צפוניות צויס נל' קיס יוס צל' נצ'ב לאס רוח צפוניות צמחי קיללה יאס צחין מננטם רף צויס וסיט רוח נומה ויפס נכליות וסיט מליל כה : וסיט דוד עמוד ועופק קיט : קומן. פלנמה מועטם : ואין פגור מסתכלן מהחולינו. עוקר חולין מגור عمוק ומוחל אין ספיק צידיו לפנים עניש צבוקו : ונמלין צבוקדרין. נוטין רכות מן וסיטו ממעני :

גנדי צקט שטה. ולחמת מל' מיטומן: וכחילפה אל א'!. כך דינא נועז בגדתן: קלפי הורייס וטומייס. זיס נומלין דדרטניין ציקיך. זליגים כל צקען זספנילא

וחות מונצחים נציגים טריים, אך העומס לא הגיעו לשלמותו נס סוף. אולם מכוון לכך וויליאם וולטרס נזקנו מכך, שמיינלן בדק, וגניזה לא רק יזכיר מנגנון ומתקנים מודרניים של מלחמה (עמ' 11).

(ט) נקם ית: [ג' נקם]
 קי' ג' ע' מוקם כמושג
 למ: ד"ס מילוי (ד' נקם)
 י"ו: (ד' נקם ית: [ג' נקם עג: ע"ש מושג
 י' זיומל נג: ליבצ'ן, ג' לדון ביאוטש
 מסמך קלם ק' פיע"ז]
 זיומל עג: (ח' דברת ג: (ט) נקם ית:
 ט) כס ור' נט': (ט) נקם
 לפנ' ד"ס פעלין]

תורה אור השלם
1. רשותו את העם בכל עת ויהי כל דבר גדר
יביאו אליך וכל דבר הקlein ישפטו הם והקל
מעליך ונשאו אתה:

שמות יה כב
2. והוֹצָאת אֶת הַאֲישׁ
הַחֹא אוֹ אֶת הַאֲשָׁה
הַחֹא אֲשֶׁר עָשָׂו אֶחָד
הַדְּבָר הַרְעָה זוֹ אֶל

לדברם דבר בשמי אהיך אך
3. אך הגביא אשר יוזיד
ומהנה: דברים יוז ה

אשר לא צויתו לדבר
ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומתי הגביא
הבהא: גברים ים ב

4. וזה איש אשר יעשה
בזרעון לבתיהם שמע אל
הבחן העמד לשרת שמה
את יי אלהיך או אל
השאולו ובתך באושם הדרים

וְעַשֵּׂת עַל פִּי הַדָּבָר
5. וְעַשֵּׂת עַל פִּי הַדָּבָר
דְּבָרִים יְזִיבָה
וּבְעֵרֶת הָרָע מִשְׁרָאֵל:

אשר יגידו לך מן המקומות
ההוא אשר יבחר לך
ושמרת לעשות בכל
אשר יורוּךְ דברים יז...
ו. שפטו את העם בכל

עת את הדבר הקשה
יביאו אל משה וככל
הדבר קטן ישפטו
שםות יח כו
הם:

7. ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו במשפטם הזרים לפני י על פיו ייצאו ועל פיו יבראו הזרים

וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָּה וְכָל
הַעֲדָה: בַּמִּדְבָּר כֹּז כֹּא

גליון הש"ם

עין צוועות דג טו ע"ט
מוך ל"ס סלין: שם אמר
אבי מדקה מיבע ליה
עין נקמן דג ים ע"ב

ולע"ג: תום' ד"ה אישׁ וּבָרְ שָׁאַנִּי הַכָּא. עֵין מוקְדָּשׁ חֹלְלֵין לְפָנֶיךָ עַל לְפָנֶיךָ:

הגהות הב"ח

(ה) ריש"י ל"ג נצעליק
וכו' ומי מטה מועלם כל
העיר כולה: (3) ד"ה והלְּבָנִים
ר' בר' בר' בר' בר' בר' בר' בר' בר' בר'

מג' יולו:

מוספֵ רשׁוֹי
הוא זה מלך. להלן
כיהושע מאתמי קלון (יום וא

עג). וכל בני ישראל אתו. מי כלל בני ישראל הטע נקמת למלכתם מהריי שם). בנו ר היה תלוי

למעלה ממטתו של דוד. ונכיו נלד לפון, כיוון שהגיע חצות הלילה רוח צפונית מנשbet בו.

דוחמל מל (ג"ג כה). הרכז
מתמלא מהחוליותו. שעו